www.zbierka.sk Za obsah týchto stránok zodpovedá výhradne IURA EDITION, spol. s r. o.

119

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 25. októbra 1980 bol v Haagu prijatý Dohovor o občianskoprávnych aspektoch medzinárodných únosov detí.

Dohovor bol podpísaný v mene Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v Haagu 28. decembra 1992. Po rozdelení Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bola potvrdená záväznosť podpisu dohovoru pre Slovenskú republiku (oznámenie č. 49/1999 Z. z.).

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 906 z 15. júna 2000 s výhradou tohto znenia:

„Slovenská republika využíva možnosť výhrady podľa článku 42 Dohovoru o občianskoprávnych aspektoch medzinárodných únosov detí z 25. októbra 1980 a k tretiemu odseku článku 26 dohovoru vyhlasuje, že nebude znášať náklady uvedené v druhom odseku článku 26 spojené s účasťou právneho zástupcu alebo poradcov alebo so súdnym konaním okrem tých, ktoré možno uhradiť z jej systému procesnej pomoci a právneho poradenstva.“

Prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 24. októbra 2000. Ratifikačná listina bola uložená u depozitára dohovoru, ktorým je Ministerstvo zahraničných vecí Holandského kráľovstva, 7. novembra 2000.

Dohovor nadobudol platnosť 1. decembra 1983 na základe článku 43 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. februára 2001 na základe článku 43 ods. 1.

Za ústredný orgán podľa článku 6 dohovoru bolo v Slovenskej republike určené Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže v Bratislave.

DOHOVOR
o občianskoprávnych aspektoch medzinárodných únosov detí

Zmluvné štáty tohto dohovoru,

súc pevne presvedčené, že vo veciach týkajúcich sa opatrovníctva detí majú ich záujmy prvoradú dôležitosť,

vedené želaním chrániť deti na medzinárodnej úrovni pred škodlivými účinkami ich neoprávneného premiestnenia alebo zadržania a stanoviť postup na zabezpečenie ich urýchleného návratu do štátu ich obvyklého pobytu, ako aj zaistiť ochranu práva styku,

rozhodli sa na tento účel uzavrieť dohovor

a dohodli sa takto:

KAPITOLA I
ROZSAH DOHOVORU

Článok 1

Cieľom tohto dohovoru je

a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnene premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržiavané, a
b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

Článok 2

Zmluvné štáty prijmú všetky primerané opatrenia na zabezpečenie cieľov dohovoru na svojom území. Na tento účel použijú konania, ktoré zabezpečia čo najrýchlejšie skončenie veci.

Článok 3

Premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak

a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne, alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a
b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu.

Opatrovnícke právo uvedené v písmene a) možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu, alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

© IURA EDITION, spol. s r. o.

www.zbierka.sk Za obsah týchto stránok zodpovedá výhradne IURA EDITION, spol. s r. o.

Článok 4

Dohovor sa použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku. Použitie dohovoru sa skončí, keď dieťa dosiahne vek 16 rokov.

Článok 5

Na účely tohto dohovoru

a) „opatrovnícke právo“ znamená práva týkajúce sa osobnej starostlivosti o dieťa, a najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa,
b) „právo styku“ znamená právo odviesť dieťa na obmedzený čas na iné miesto, ako je miesto jeho obvyklého pobytu.

KA PITOL A I I

ÚSTREDNÉ ORGÁNY

Článok 6

Zmluvný štát určí ústredný orgán na vykonávanie povinností, ktoré dohovor ukladá takýmto orgánom.

Federálne štáty, štáty s viac než jedným právnym systémom alebo štáty, ktoré majú autonómne územné celky, môžu určiť viac než jeden ústredný orgán a určiť územný rozsah ich pôsobnosti. Štát, ktorý určil viac než jeden ústredný orgán, určí súčasne ústredný or- gán, ktorému sa môžu zasielať žiadosti, aby ich postú- pil príslušnému ústrednému orgánu v tomto štáte.

Článok 7

Ústredné orgány navzájom spolupracujú a podporujú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi svojich štátov na zabezpečenie urýchleného návratu detí a dosiahnutie ďalších cieľov tohto dohovoru.

Predovšetkým prijímajú samy alebo prostredníctvom iných orgánov alebo osôb všetky vhodné opatrenia, aby

a) zistili, kde sa nachádza dieťa, ktoré bolo neoprávnene premiestnené alebo zadržané,
b) zabránili ďalšej ujme dieťaťa alebo poškodeniu záujmov zainteresovaných osôb prijatím predbežných opatrení alebo zabezpečením prijatia takýchto opatrení,
c) zabezpečili dobrovoľné vrátenie dieťaťa alebo prispeli k zmiernemu riešeniu situácie,
d) si vo vhodných prípadoch navzájom vymieňali informácie o sociálnom prostredí dieťaťa,
e) poskytovali informácie všeobecnej povahy o právnom poriadku svojho štátu v rozsahu týkajúcom sa vykonávania dohovoru,
f) podali návrh na začatie súdneho alebo správneho konania s cieľom nariadiť návrat dieťaťa alebo napomáhať jeho začatie a vo vhodných prípadoch prijímali opatrenia na zabezpečenie práva styku alebo jeho účinného výkonu,
g) poskytli alebo uľahčili poskytnutie procesnej pomoci a právneho poradenstva vrátane zastúpenia právnym zástupcom alebo poradcom, ak si to vyžadujú okolnosti,
h) prijali administratívne opatrenia, ktoré sú potrebné a primerané na zabezpečenie bezpečného návratu dieťaťa,
i) sa vzájomne informovali o vykonávaní tohto dohovoru, a ak je to možné, odstraňovali prekážky jeho vykonávania.

KA PITOL A I I I

NÁVRAT DETÍ

Článok 8

Osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá tvrdí, že dieťa bolo premiestnené alebo zadržané v rozpore s opatrovníckym právom, sa môže obrátiť so žiadosťou na ústredný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa alebo na ústredný orgán iného zmluvného štátu o pomoc pri zabezpečení návratu dieťaťa.

Žiadosť musí obsahovať

a) údaje o totožnosti žiadateľa, dieťaťa, ako aj osoby, ktorá údajne dieťa premiestnila alebo zadržala,
b) dátum narodenia dieťaťa, ak je známy,
c) dôvody, o ktoré opiera žiadateľ svoju žiadosť o návrat dieťaťa,
d) všetky dostupné údaje o tom, kde sa dieťa nachádza, a o totožnosti osoby, u ktorej sa má dieťa nachádzať.

K žiadosti možno pripojiť alebo ju možno doplniť o

e) overený odpis relevantného rozhodnutia alebo dohody,
f) osvedčenie alebo prísažné vyhlásenie vydané ústredným orgánom alebo iným príslušným orgánom štátu obvyklého pobytu dieťaťa alebo inou zodpovednou osobou, týkajúce sa relevantných právnych noriem tohto štátu,
g) akúkoľvek inú relevantnú listinu.

Článok 9

Ak ústredný orgán, ktorému bola doručená žiadosť podľa článku 8, má dôvod domnievať sa, že dieťa sa nachádza na území iného zmluvného štátu, postúpi žiadosť v priamom styku a urýchlene ústrednému orgánu tohto zmluvného štátu a informuje o tom podľa okolností dožadujúci ústredný orgán alebo žiadateľa.

Článok 10

Ústredný orgán štátu, na ktorého území sa dieťa nachádza, prijme všetky primerané opatrenia na dosiahnutie dobrovoľného vrátenia dieťaťa alebo zabezpečí prijatie takýchto opatrení.

Článok 11

Justičné alebo správne orgány zmluvných štátov budú v konaní o návrat dieťaťa konať bez odkladu.

Ak príslušný justičný alebo správny orgán nevydá rozhodnutie do šiestich týždňov odo dňa začatia kona-

© IURA EDITION, spol. s r. o.

www.zbierka.sk Za obsah týchto stránok zodpovedá výhradne IURA EDITION, spol. s r. o.

nia, žiadateľ alebo ústredný orgán dožiadaného štátu má právo na vlastný podnet alebo na požiadanie ústredného orgánu dožadujúceho štátu dostať vyjad- renie o dôvodoch omeškania. Ak bola ústrednému orgánu dožiadaného štátu doručená odpoveď, zašle ju podľa okolností dožadujúcemu ústrednému orgánu alebo žiadateľovi.

Článok 12

Ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa.

Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím.

Ak justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu má dôvod domnievať sa, že dieťa bolo premiestnené na územie iného štátu, môže zastaviť konanie alebo zamietnuť žiadosť o návrat dieťaťa.

Článok 13

Bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, preukáže, že

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo
b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat dieťaťa aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom, a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory.

Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

Článok 14

Pri hodnotení, či došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu podľa článku 3, môžu justičné alebo správne orgány dožiadaného štátu bezprostredne prihliadnuť na právny poriadok štátu obvyklého pobytu dieťaťa, ako aj na súdne alebo správne rozhodnutia bez ohľadu na to, či boli v štáte obvyklého pobytu formálne uznané alebo nie, aj bez osobitného konania, ktorého účelom je dôkaz cudzieho práva alebo uznanie cudzieho rozhodnutia, ktoré by sa inak muselo uplatniť.

Článok 15

Súdne alebo správne orgány zmluvného štátu môžu pred vydaním rozhodnutia vo veci návratu dieťaťa požiadať, aby žiadateľ zabezpečil od orgánu štátu obvyklého pobytu dieťaťa rozhodnutie alebo iný doklad o tom, že premiestnenie alebo zadržanie bolo neoprávnené podľa článku 3 dohovoru, ak takéto rozhodnutie či doklad možno v tomto štáte získať. Ústredné orgány zmluvných štátov poskytnú žiadateľovi pomoc v potrebnom rozsahu na zabezpečenie takého rozhodnutia alebo dokladu.

Článok 16

Po doručení oznámenia o neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní dieťaťa podľa článku 3 sa justičné alebo správne orgány zmluvného štátu, na ktorého územie bolo dieťa premiestnené alebo na ktorého území je zadržiavané, zdržia rozhodovania vo veci opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne, že návrat dieťaťa sa podľa tohto dohovoru neuskutoční, okrem prípadu, keď v primeranej lehote po doručení oznámenia nebola podaná žiadosť podľa tohto dohovoru.

Článok 17

Skutočnosť, že v dožiadanom štáte bolo vydané alebo je uznateľné rozhodnutie o opatrovníckom práve, nie je dôvodom na odmietnutie návratu dieťaťa podľa tohto dohovoru, ale justičné alebo správne orgány dožiadaného štátu môžu dôvody, ktoré viedli k vydaniu takéhoto rozhodnutia, vziať do úvahy pri postupe podľa dohovoru.

Článok 18

Ustanovenia tejto kapitoly neobmedzujú právomoc justičného alebo správneho orgánu nariadiť návrat dieťaťa kedykoľvek.

Článok 19

Rozhodnutie podľa tohto dohovoru o návrate dieťaťa nemožno považovať za rozhodnutie o určení opatrovníckeho práva.

Článok 20

Návrat dieťaťa podľa článku 12 možno odmietnuť, ak by to nepripúšťali základné princípy ochrany ľudských práv a základných slobôd dožiadaného štátu.

KAPI TOL A IV

PRÁVO STYKU

Článok 21

Žiadosť na prijatie opatrení na zabezpečenie práva

© IURA EDITION, spol. s r. o.

www.zbierka.sk Za obsah týchto stránok zodpovedá výhradne IURA EDITION, spol. s r. o.

styku alebo jeho účinného výkonu sa môže zaslať ústredným orgánom zmluvných štátov rovnakým spôsobom ako žiadosť o návrat dieťaťa.

Ústredné orgány sú podľa článku 7 povinné spolupracovať, aby podporili nerušený výkon práva styku a dodržiavanie podmienok, ktorými môže byť výkon tohto práva podmienený. Ústredné orgány prijímajú opatrenia, aby podľa možnosti odstránili všetky prekážky výkonu tohto práva.

Ústredné orgány môžu samy alebo prostredníctvom iných orgánov alebo osôb podať návrh na začatie konania na úpravu práva styku alebo na ochranu tohto práva a na zabezpečenie plnenia podmienok, ktorými môže byť výkon tohto práva podmienený, alebo napomáhať začatie takého konania.

KAPI TOL A V
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 22

V súdnom alebo v správnom konaní podľa tohto dohovoru sa nesmie požadovať zloženie žiadnej záruky alebo zálohy bez ohľadu na jej označenie na zabezpečenie úhrady trov a nákladov.

Článok 23

Pri vykonávaní tohto dohovoru sa nesmie požadovať vyššie overenie alebo podobná formálna náležitosť.

Článok 24

Každá žiadosť, písomnosť alebo iná listina zasielaná ústrednému orgánu dožiadaného štátu sa vyhotoví v pôvodnom jazyku a pripojí sa k nej preklad do úradného jazyka alebo do jedného z úradných jazykov dožiadaného štátu, alebo ak takýto preklad nemožno zabezpečiť, preklad do francúzštiny alebo angličtiny.

Zmluvný štát môže výhradou podľa článku 42 vylúčiť použitie francúzskeho alebo anglického jazyka, nie však oboch, pri akejkoľvek žiadosti, písomnosti a listine zasielanej jeho ústrednému orgánu.

Článok 25

Štátni občania zmluvných štátov a osoby, ktoré majú obvyklý pobyt na území týchto štátov, majú vo veciach súvisiacich s vykonávaním tohto dohovoru nárok na procesnú pomoc a právne poradenstvo v každom inom zmluvnom štáte za rovnakých podmienok ako štátni občania tohto štátu, ktorí majú na jeho území obvyklý pobyt.

Článok 26

Každý ústredný orgán znáša vlastné náklady pri vykonávaní tohto dohovoru.

Ústredné orgány a iné verejné služby zmluvných štátov nesmú vyberať žiadne poplatky v súvislosti so žiadosťami podanými podľa tohto dohovoru. Najmä nesmú požadovať žiadne platby od žiadateľa na úhradu nákladov a trov konania alebo prípadné výdavky spojené s účasťou právneho zástupcu alebo poradcu. Môžu však požadovať úhradu nákladov, ktoré vznikli alebo vzniknú v súvislosti so zabezpečením návratu dieťaťa.

Zmluvný štát však môže výhradou podľa článku 42 vyhlásiť, že nebude znášať náklady uvedené v predchádzajúcom odseku, spojené s účasťou právneho zástupcu alebo poradcov alebo so súdnym konaním okrem tých, ktoré možno uhradiť z jeho systému procesnej pomoci a právneho poradenstva.

Po nariadení návratu dieťaťa alebo vydaní rozhodnutia týkajúceho sa práva styku podľa tohto dohovoru môžu justičné alebo správne orgány uložiť osobe, ktorá premiestnila alebo zadržala dieťa, alebo zabránila výkonu práva styku, aby uhradila nevyhnutné náklady, ktoré vynaložil žiadateľ alebo ktoré boli vynaložené v jeho prospech, vrátane cestovných nákladov, nákladov alebo platieb vynaložených na lokalizáciu dieťaťa, nákladov právneho zastúpenia žiadateľa a nákladov návratu dieťaťa.

Článok 27

Ak je zrejmé, že podmienky predpísané týmto dohovorom nie sú splnené alebo že žiadosť je inak neodôvodnená, ústredný orgán nie je povinný žiadosť prijať. V takom prípade ústredný orgán obratom informuje žiadateľa alebo v závislosti od okolností prípadu ústredný orgán, ktorého prostredníctvom bola žiadosť podaná, o dôvodoch jej neprijatia.

Článok 28

Ústredný orgán môže žiadať, aby sa k žiadosti pripojilo písomné plnomocenstvo, ktoré ho oprávňuje konať v mene žiadateľa, alebo na také účely určiť svojho zástupcu.

Článok 29

Dohovor nebráni žiadnej osobe, inštitúcii ani inej právnickej osobe, ktorá tvrdí, že došlo k porušeniu opatrovníckeho práva alebo práva styku podľa článku 3 alebo článku 32, aby sa obrátila na justičné alebo správne orgány zmluvného štátu priamo, či na základe ustanovení tohto dohovoru, alebo nie.

Článok 30

Žiadosť doručená ústrednému orgánu alebo priamo justičným či správnym orgánom zmluvného štátu v súlade s podmienkami určenými týmto dohovorom, ako aj všetky listiny a informácie k nej pripojené alebo poskytnuté ústredným orgánom majú dôkaznú moc v konaní na súdoch alebo v správnych orgánoch zmluvných štátov.

Článok 31

Vo vzťahu k štátu, ktorý má vo veciach opatrovníctva

© IURA EDITION, spol. s r. o.

www.zbierka.sk

Za obsah týchto stránok zodpovedá výhradne IURA EDITION, spol. s r. o.

dva systémy práva alebo viac systémov práva, ktoré sa uplatňujú na rôznych územných celkoch,

a) každý odkaz na obvyklý pobyt na území tohto štátu treba považovať za odkaz na obvyklý pobyt na územnom celku tohto štátu,
b) každý odkaz na právny poriadok štátu obvyklého pobytu sa považuje za odkaz na právny poriadok územného celku v tom štáte, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt.

Článok 32

Vo vzťahu k štátu, ktorý má vo veciach opatrovníctva dva systémy práva alebo viac systémov práva, ktoré sa uplatňujú na rôzne kategórie osôb, každý odkaz na právo tohto štátu sa považuje za odkaz na ten systém práva, ktorý sa podľa právneho poriadku tohto štátu má použiť.

Článok 33

Štát, v ktorom rôzne územné celky majú vlastné právne normy týkajúce sa opatrovníctva detí, nie je povinný použiť tento dohovor, ak by ho nebol povinný použiť štát, ktorý má jednotný systém práva.

Článok 34

Tento dohovor sa vo veciach, ktoré sú predmetom jeho úpravy, uplatňuje prednostne pred Dohovorom o právomoci orgánov a rozhodnom práve v oblasti ochrany maloletých z 5. októbra 1961 medzi zmluvnými stranami oboch dohovorov. Inak tento dohovor nebráni použitiu iného medzinárodného zmluvného nástroja platného medzi štátom pôvodu a dožiadaným štátom alebo inej právnej normy dožiadaného štátu na účely dosiahnutia návratu dieťaťa, ktoré bolo neoprávnene premiestnené alebo zadržané, alebo na zabezpečenie práva styku.

Článok 35

Dohovor sa uplatní medzi zmluvnými štátmi iba v tých prípadoch neoprávneného premiestnenia alebo zadržania, ku ktorým došlo po nadobudnutí platnosti dohovoru pre tieto štáty.

Ak bolo urobené vyhlásenie podľa článku 39 alebo 40, odkaz na zmluvný štát v predchádzajúcom odseku sa považuje za odkaz na územný celok alebo celky, na ktoré sa dohovor bude uplatňovať.

Článok 36

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nebráni dvom alebo viacerým zmluvným štátom, aby sa na účel zníženia prekážok návratu dieťaťa dohodli, že vo vzájomnom vzťahu nepoužijú niektoré ustanovenia dohovoru, ktoré takéto prekážky spôsobujú.

KAPI TOL A VI ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 37

Dohovor je otvorený na podpis štátom, ktoré boli členmi Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase jej štrnásteho zasadnutia.

Dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu a ratifikačné listiny alebo listiny o prijatí, alebo schválení sa uložia na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva.

Článok 38

Každý iný štát môže k dohovoru pristúpiť.

Listina o prístupe bude uložená na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva.

Dohovor nadobudne platnosť pre pristupujúci štát prvým dňom tretieho kalendárneho mesiaca od uloženia jeho listiny o prístupe.

Prístup nadobudne platnosť iba vo vzťahu medzi pristupujúcim štátom a tým zmluvným štátom, ktorý vyhlási, že prístup prijal. Takéto vyhlásenie musí urobiť každý členský štát, ktorý dohovor ratifikuje, prijme alebo schváli následne po prístupe. Takéto vyhlásenie sa uloží na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva a toto ministerstvo zašle jeho overenú kópiu každému zmluvnému štátu diplomatickou cestou.

Dohovor nadobudne platnosť medzi pristupujúcim štátom a štátom, ktorý vyhlásil, že prijíma tento prístup, prvým dňom tretieho kalendárneho mesiaca od uloženia vyhlásenia o prijatí.

Článok 39

Každý štát môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že dohovor sa uplatní na všetky územia, za ktorých medzinárodné vzťahy je zodpovedný, alebo na jedno takéto územie, alebo na niekoľko z nich. Toto vyhlásenie, ako aj akékoľvek neskoršie rozšírenie sa oznámi Ministerstvu zahraničných vecí Holandského kráľovstva.

Článok 40

Ak má zmluvný štát dva územné celky alebo viac územných celkov, v ktorých sa vo veciach upravených týmto dohovorom uplatňujú rôzne systémy práva, môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že dohovor sa uplatní na všetky jeho územné celky alebo len na jeden, alebo na niekoľko z nich, a môže takéto svoje vyhlásenie kedykoľvek zmeniť novým vyhlásením.

Každé takéto vyhlásenie sa oznámi Ministerstvu zahraničných vecí Holandského kráľovstva a musia sa v ňom výslovne označiť územné celky, na ktoré sa dohovor bude uplatňovať.

© IURA EDITION, spol. s r. o.

www.zbierka.sk

Za obsah týchto stránok zodpovedá výhradne IURA EDITION, spol. s r. o.

Článok 41

Ak má zmluvný štát systém štátnej moci, v ktorom je výkonná, súdna a zákonodarná moc rozdelená medzi ústredné a iné orgány tohto štátu, podpis alebo ratifikácia, prijatie, alebo schválenie tohto dohovoru, alebo prístup k nemu týmto štátom, alebo ním urobené vyhlásenie podľa článku 40 nemá žiaden vplyv na vnútroštátnu deľbu moci v tomto štáte.

Článok 42

Každý štát môže najneskôr pri ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpe, alebo pri vyhlásení podľa článku 39 alebo 40 uplatniť jednu výhradu alebo obe výhrady uvedené v článku 24 a článku 26 ods. 3. Iné výhrady sú neprípustné.

Každý štát môže kedykoľvek odvolať výhradu, ktorú uplatnil. Takéto odvolanie sa oznámi Ministerstvu zahraničných vecí Holandského kráľovstva.

Výhrada stráca platnosť prvým dňom tretieho kalendárneho mesiaca od oznámenia podľa predchádzajúceho odseku.

Článok 43

Dohovor nadobudne platnosť prvým dňom tretieho kalendárneho mesiaca od uloženia tretej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe podľa článkov 37 a 38.

Potom dohovor nadobudne platnosť

1. pre každý štát, ktorý ho ratifikuje, prijme, schváli alebo k nemu pristúpi neskôr, prvým dňom tretieho kalendárneho mesiaca od uloženia jeho ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe,
2. pre každé územie alebo územný celok, na ktoré bol dohovor rozšírený podľa článku 39 alebo 40, prvým dňom tretieho kalendárneho mesiaca od oznámenia podľa týchto článkov.

Článok 44

Dohovor zostane v platnosti päť rokov odo dňa nadobudnutia platnosti podľa prvého odseku článku 43 aj pre štáty, ktoré ho ratifikovali, prijali alebo schválili, alebo k nemu pristúpili neskôr.

Ak nebude dohovor vypovedaný, predĺži sa jeho platnosť automaticky každých päť rokov.

Výpoveď sa oznámi Ministerstvu zahraničných vecí Holandského kráľovstva najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím päťročného obdobia. Môže sa obmedziť na určité územia alebo územné celky, na ktoré sa dohovor uplatňuje.

Výpoveď bude mať platnosť iba vo vzťahu k štátu, ktorý ju uplatnil. Dohovor zostane v platnosti pre ostatné zmluvné štáty.

Článok 45

Ministerstvo zahraničných vecí Holandského kráľovstva oznámi členským štátom konferencie a štátom, ktoré k dohovoru pristúpili podľa článku 38,

1. podpisy a ratifikácie, prijatia a schválenia podľa článku 37,
2. prístupy podľa článku 38,
3. dátum nadobudnutia platnosti dohovoru podľa článku 43,
4. rozšírenia podľa článku 39,
5. vyhlásenia podľa článkov 38 a 40,
6. výhrady podľa článku 24 a článku 26 ods. 3 a odvolania podľa článku 42,
7. výpovede podľa článku 44.

Na dôkaz tohto podpísaní, súc na to riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Haagu 25. októbra 1980 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archíve vlády Holandského kráľovstva a ktorého overený odpis sa odovzdá diplomatickou cestou každému členskému štátu Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase jej štrnásteho zasadnutia.

© IURA EDITION, spol. s r. o.

Za obsah týchto stránok zodpovedá výhradne IURA EDITION, spol. s r. o.

© IURA EDITION, spol. s r. o.